

Men af disse og andre beslægtede Spørgsmaals store Vigtighed og Vanskelighed maa man ikke lade sig forlede til at tro, at det Fællesudvalg, som vi forhaabentlig snart staa overfor, skal forme sig som en Toldkommission Nr. 2. Det kan ikke ske af praktiske Grunde, og det bør ej heller ske. Thi det kan siges med Sandhed, at intet Lovgivningsspørgsmaal er i Virkeligheden i den Grad gennemdebatteret, gennembehandlet som Toldspørgsmaalet, intet af de Lovspørgsmaal, jeg har syslet med i den Tid, jeg har siddet i den danske Rigsdag, har gennemgaaet saa mange og grundige Drøftelser som netop Toldspørgsmaalet. I de fleste af de 20 Aar, jeg aktivt har deltaget i dansk Politik, har Toldspørgsmaalet været for enten her i Tinget eller i Kommissioner, udgaaede af dette Ting, og de fleste Spørgsmaal ere blevne alsidigt drøftede i Toldkommissionen, en Drøftelse, hvortil vi ikke blot havde toldteknisk Bistand, men i rigeste Maal benyttede os af Bistand saavel fra fremragende Mænd, der repræsenterede Produktionen i de vedkommende Erhverv, som fra dygtige og kyndige Importører i samme Fag, der vare i Stand til paa praktisk Maade at kontrollere de Paastande, som fremsattes af Producenterne, ligesom Producenterne vare i Stand til praktisk at kontrollere Paastande, fremsatte af Importørerne.

Endvidere maa ikke glemmes den i høj Grad grundige Drøftelse, som denne Sag gentagne Gange har været Genstand for indenfor Finansministeriet. Og der have de forskellige Finansministre, og ikke mindst den nuværende højtærede Finansminister, haft udmærket Bistand saavel af nationaløkonomisk som toldteknisk Art i Generaldirektoratet. Heller ikke maa man tro, at det praktiske Forretningslivs Mænd ikke ere blevne raadspurgte ved Generaldirektoratets og Finansministerens Overvejelser. Enhver, der læser Anmærkningerne til det i Fjor af den højtærede Finansminister forelagte Toldlovsforslag, vil kunne begribe, at denne Fylde af Oplysninger af forskellig Art kan ikke være bleven tilvejebragt uden ret indgaaende Konferencer fra Toldteknikernes Side med det praktiske Livs Mænd paa forskellige Omraader, og dette er ogsaa i rigt Maal sket.

Det er blevet sagt, at Ministeren, og for den Sags Skyld vel ogsaa Folketinget, har taget Toldsatserne paa Slump. Men ingen Anklage kan være mere meningsløs og urimelig end denne. Thi hvad

er det, den højtærede Finansminister har forelagt Folketinget? Er det Toldsatser, der frit ere udklækkede i hans Hjerne, saaledes at han lige saa gerne kunde have grebet saa og saa mange Øre neden under eller saa og saa mange Øre oven over? Nej, det Forslag, som den højtærede Finansminister forelagde i Fjor, er i sin Stamme, i det væsentlige bygget op ved Kompromisser, der ere blevne sluttede mellem Frihandelsmænd og Beskyttelsesmænd i Toldkommissionen. Og for saa vidt det ikke er bygget derpaa, fordi man ikke i Toldkommissionen kom til Enighed om de paagældende Varegrupper, er det bygget paa den Køedt-Lüttichauske Toldoverenskomst i 1897. Det er Toldsatser, man er standset ved efter aarelange Drøftelser, efter virkelig indgaaende Undersøgelser fra forskellig Side, og det er Toldsatser, som udprægede Beskyttelsesmænd i sin Tid ere gaaede ind paa som Kompromisser — for Hovedsagens Vedkommende —, under hvilke de bestaaende Erhverv ville kunne trives paa forsvarelig Maade. Saa langt er det altsaa fra, at disse Toldsatser ere fri Hjernefostre af den højtærede Finansminister eller nogen som helst anden, at de tværtimod ere de endelige Affældninger af grundig Drøftelse modstaaende Interesser imellem. Og de Afgivelser, der findes fra denne Grundstamme i den højtærede Finansministers Forslag opad eller nedad, ere ikke særdeles mange og særdeles vigtige i Forhold til Vigtigheden og Mængden af dem, der ere byggede paa allerede stedfundne Overenskomster; men hvor det har fundet Sted, vil jeg sige, at det lige saa hyppigt er Afgivelser opad som Afgivelser nedad, og det er i begge Tilfælde Afgivelser, som der er gjort Rede for og givet Grunde for.

Saa langt er det altsaa fra, at disse Toldsatser ere tagne paa Slump. Men derfor vil jeg naturligvis ingenlunde sige, at de ere ufejlbare. Der kan være taget fejl og er taget fejl, og visse Fejltagelser bleve f. Eks. ved Forhandlingerne i Fjor redebont indrømmede saavel af den højtærede Finansminister som af Tinget og rettede, og saaledes ere vi ogsaa i Fremtiden villige til at rette de Fejl, der kunne paavises i vort Forslag. Vi ere altsaa villige til at undersøge saadanne enkelte Punkter, paa hvilke der tilvejebringes en Sandsynlighed for, at man enten er gaaet ud fra urigtige eller ufuldstændige Forudsætninger. Disse Ting ville vi tage op til Undersøgelse i Fællesudvalget og under-